

مقایسه چند حالت تخمین رواناب بر مبنای روش شماره منحنی

حمیدرضا فولادمند^{۱*} سید علی شاه امیریان^۲ فاطمه کیانی^۳

۱. دانشیار آبیاری و زهکشی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
۲. دانشجوی سابق کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران
۳. دانشجوی سابق کارشناسی ارشد عمران آب، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۹

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴

نوع مقاله: علمی-پژوهشی

چکیده

روش شماره منحنی (CN) از متداول ترین روش های تخمین رواناب در حوضه های آبخیز است. مقدار CN به نفوذ آب در خاک، پوشش زمین و رطوبت قبلی خاک وابسته است. با توجه به شرایط رطوبتی خاک سه حالت CN شرایط رطوبتی خشک، متوسط و مرطوب رخ خواهد داد، اما تعیین مقدار CN با استفاده از شرایط نفوذ و پوشش زمین کار چندان آسانی نیست و به دقت زیادی نیاز دارد. در این تحقیق با استفاده از ۶۳ واقعه اندازه گیری شده بارش- رواناب در حوضه باغان در استان بوشهر و ۳۴ واقعه در حوضه بوشیگان در استان فارس کارایی روش CN برای تخمین رواناب مورد بررسی قرار گرفت و هفت حالت برای تخمین رواناب در نظر گرفته شدند: (۱) روش متداول تعیین CN با استفاده از اطلاعات خاک و پوشش گیاهی. (۲) اصلاح ضریب نگهداشت سطحی معادله تخمین رواناب با در نظر گرفتن شرایط رطوبتی متوسط. (۳) اصلاح ضریب نگهداشت سطحی معادله تخمین رواناب با در نظر گرفتن شرایط رطوبتی مربوط به هر واقعه (شرایط خشک، متوسط و یا مرطوب). (۴) استفاده از میانگین CN مشاهداتی وقایع رخ داده. (۵ تا ۷) استفاده از رابطه های خطی، توانی و استاندارد بین CN برحسب مقدار باران. برای این منظور از ۴۸ واقعه در حوضه باغان و ۲۶ واقعه در حوضه بوشیگان برای واسنجی نتایج و از ۱۵ واقعه در حوضه باغان و ۸ واقعه در حوضه بوشیگان برای ارزیابی نتایج استفاده شد. نتایج در دو حوضه نشان داد که حالت های خطی، توانی و استاندارد برای تخمین رواناب مناسب تر می باشند. هر سه حالت فوق برای تعیین CN به جای استفاده از اطلاعات نفوذ خاک و پوشش گیاهی به داده های اندازه گیری شده بارش- رواناب وابسته هستند. همچنین نتایج نشان داد که روش متداول تعیین CN بر مبنای نفوذ پذیری و پوشش زمین و سپس استفاده از آن برای تخمین رواناب مناسب نمی باشد.

واژه های کلیدی: بارش، رواناب، شماره منحنی، ضریب نگهداشت اولیه.

* نویسنده مسئول: حمیدرضا فولادمند hrfoolad@yahoo.com

مقدمه

روش شماره منحنی (CN) که توسط سازمان حفاظت خاک آمریکا ارائه شده است از متداول ترین روش های تخمین مقدار رواناب در حوضه های آبخیز است. مقدار CN بین صفر تا صد تغییر می کند و هرچه بیشتر باشد نشان دهنده پتانسیل ایجاد رواناب بیشتری است. در این روش ابتدا باید مقدار عددی CN تعیین گردد و سپس با توجه به مقدار باران و ضریب نگهداشت رطوبت سطحی خاک، مقدار رواناب تخمین زده می شود. برای تعیین مقدار عددی CN ابتدا باید وضعیت نفوذپذیری خاک تعیین شود و برای این منظور خاک ها به چهار گروه مختلف تقسیم می شوند. پس از تعیین گروه نفوذپذیری خاک و با توجه به وضعیت پوشش زمین از جدول های موجود می توان عدد CN را استخراج کرد. عدد استخراج شده بیانگر شرایط رطوبتی متوسط خاک است که به آن CN(II) گفته می شود. در حالی که در بعضی از شرایط رطوبت خاک در شرایط خشک و یا مرطوب است که به ترتیب با CN(I) و CN(III) نشان داده می شوند. برای تعیین شرایط رطوبتی خاک از مجموع باران پنج روز قبل استفاده می شود. مجموع باران پنج روز قبل کمتر از $35/6$ میلی متر بیانگر شرایط خشک، بین $35/6$ تا $53/3$ میلی متر بیانگر شرایط متوسط و بیشتر از $53/3$ میلی متر بیانگر شرایط مرطوب است (فولادمند، ۱۳۹۹). از نظر عددی CN(III) بزرگ تر از CN(II) بوده و CN(II) بزرگ تر از CN(I) است. لذا در این روش مقدار رواناب تابع شرایط نفوذ آب در خاک، وضعیت پوشش زمین، مقدار باران و شرایط رطوبت قبلی خاک است. در اکثر پروژه ها به دلیل عدم دسترسی به آمار کامل بارندگی روزانه از شرایط رطوبتی متوسط استفاده می شود که خود منجر به خطای قابل توجهی در تخمین مقدار رواناب می گردد. باین حال از دیگر مشکلات اساسی این روش برآورد دقیق و صحیح مقدار عددی CN است، زیرا در صورت برآورد اشتباه آن، نتایج تخمین رواناب نیز با خطای زیادی مواجه می شود. به عنوان نمونه تحقیقات نشان داده است که مقدار CN در مقایسه با پارامترهایی مانند زمان تمرکز، مقدار باران و مساحت حوضه در برآورد رواناب از حساسیت بیشتری برخوردار است و لذا تعیین دقیق تر آن اهمیت زیادی خواهد داشت (ملکی نژاد و کوثری، ۱۳۸۷). یکی از راهکارهای موجود برای افزایش دقت محاسبه رواناب در این روش تقسیم حوضه به زیر حوضه های متعدد و برآورد مقدار CN در هر زیر حوضه است که در نهایت با گرفتن میانگین وزنی یک مقدار CN ثابت برای کل حوضه در نظر گرفته می شود، اما بازهم در این حالت دقت کار وابسته به برآورد اولیه صحیح CN در هر زیر حوضه است. از این رو در بعضی تحقیقات مانند تحقیقات ملکیان و همکاران (۱۳۸۳)، نساجی زواره و مهدوی (۱۳۸۴)، مصطفی زاده و همکاران (۱۳۹۶)، معتمد نیا و سلیمان پور (۱۳۹۹)، Chatterjee et al., (2002)، Xiao et al., (2011)، Soulis & Valiantzas, (2012)، Banasik et al., (2014) و Kowalik & Walega (2015) برای محاسبه رواناب به جای تخمین مقدار عددی CN از اطلاعات اندازه گیری شده بارش و رواناب استفاده شده است. همچنین در تحقیقاتی با استفاده از داده های اندازه گیری شده بارش و رواناب، ضریب شاخص نگهداشت سطحی آب اولیه مدل SCS تعیین شده است تا از آن به جای ضریب اولیه این مدل که برابر $0/2$ است استفاده شود (رابطه ۱). به عنوان نمونه ضریب فوق برای حوضه آبریز دالکی در جنوب غرب ایران برابر $0/19$ و برای حوضه های آبخیز امامه، کسلیان، درجزین و خانمیرزا به ترتیب برابر $0/09$ ، $0/16$ ، $0/2$ و $0/3$ و به دست آمده است (صادقی و همکاران، ۱۳۸۷؛ محمدی مطلق و همکاران، ۱۳۹۳).

هدف از این پژوهش مقایسه روش های مختلف برآورد رواناب بر مبنای روش شماره منحنی در دو حوضه آبریز باغان در استان بوشهر و بوشیگان در استان فارس با استفاده از داده های اندازه گیری شده بارش و رواناب است.

مواد و روش ها

حوضه آبریز باغان در استان بوشهر از زیر حوضه های رودخانه مند است. ایستگاه هیدرومتری باغان بر روی رودخانه باغان واقع شده است و مساحت حوضه فوق $956/5$ کیلومتر مربع می باشد. حوضه آبریز بوشیگان در استان فارس نیز از

زیرحوضه‌های رودخانه حله می‌باشد. ایستگاه هیدرومتری بوشیگان در خروجی حوضه واقع شده و مساحت حوضه فوق ۱۳۴۷/۳ کیلومترمربع است. برای انجام این تحقیق از داده‌های بارندگی و هیدروگراف سیلاب اندازه‌گیری شده ۶۳ واقعه حوضه باغان طی سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۲ (۴۸ واقعه معادل ۷۶/۲ درصد داده‌ها برای واسنجی و ۱۵ واقعه انتهایی برای ارزیابی نتایج) و ۳۴ واقعه حوضه بوشیگان طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۱ (۲۶ واقعه معادل ۷۶/۵ درصد داده‌ها برای واسنجی و ۸ واقعه انتهایی برای ارزیابی نتایج) استفاده شده است. وقایع بارندگی روزانه نقطه‌ای حوضه‌های باغان و بوشیگان با توجه به مساحت این دو حوضه به ترتیب در اعداد ۰/۹۱ و ۰/۸۸ ضرب شدند تا به بارندگی منطقه‌ای تبدیل شوند (علیزاده، ۱۳۹۳). برای محاسبه ارتفاع رواناب نیز با در نظر گرفتن دبی پایه، حجم هر واقعه سیلابی (برابر سطح زیر هیدروگراف) به مساحت هر حوضه تقسیم گردید. داده‌های اندازه‌گیری شده بارش و رواناب بکار رفته در این تحقیق در جدول‌های (۱) و (۲) آورده شده‌اند.

همچنین با توجه به نقشه‌های کاربری اراضی و نقشه‌های گروه‌های هیدرولوژیکی خاک دو حوضه، میانگین وزنی CN در شرایط رطوبتی متوسط در قسمت‌های مختلف هر حوضه استخراج گردید و در جدول‌های (۳) و (۴) آورده شده‌اند. بر این اساس میانگین وزنی CN در شرایط رطوبتی متوسط در حوضه‌های باغان و بوشیگان به ترتیب برابر ۷۰/۱۱ و ۷۹/۰۸ به دست آمد.

جدول (۱): داده‌های رواناب و بارندگی نقطه‌ای حوضه باغان از ۱۳۷۰/۳/۱۴ تا ۱۳۹۲/۱/۱۸ (برحسب میلی‌متر)

رواناب	باران	رواناب	باران	رواناب	باران	رواناب	باران
۱/۲۹	۶۱	۱۱/۶۴	۵۳	۳/۰۰	۳۹	۱/۴۸	۳۴
۲/۳۳	۳۶	۵/۱۹	۴۲	۹/۰۲	۳۱	۱۳/۴۳	۵۹
۱/۹۴	۲۷	۱/۸۳	۱۸	۰/۱۰	۸/۳۳	۶/۹۴	۲۲
۰/۱۲	۳۲	۲/۰۲	۴۹	۰/۳۲	۸	۴/۰۸	۶۱
۰/۸۹	۲۴	۰/۲۸	۱۶	۳۸/۷۴	۱۳۵	۰/۱۴	۱۶
۲/۰۵	۱۹	۱/۳۶	۴۴	۰/۲۶	۷	۱/۸۸	۲۴
۱۵/۲۱	۱۳۳	۰/۴۰	۳۳	۷/۲۴	۶۸	۱/۱۶	۱۹
۲/۳۹	۷۴	۵/۵۲	۳۹	۳/۰۹	۴۸	۰/۰۷	۳۵
۰/۶۷	۳۱	۳/۶۸	۳۱	۱/۲۲	۳۴	۸/۷۰	۱۳۸
۲/۰۲	۴۳	۶/۲۱	۶۵	۰/۷۰	۱۴	۰/۵۴	۲۵
۰/۷۲	۲۰	۱/۴۱	۶۳	۷/۷۶	۷۳	۱/۵۸	۲۰
۰/۳۹	۳۳	۰/۲۸	۱۱	۰/۳۷	۱۷	۰/۶۶	۲۰
۰/۳۵	۵۴	۰/۳۱	۲۵	۲/۱۱	۲۳	۰/۷۹	۱۷
۲/۳۳	۴۷	۱/۵۹	۳۲	۰/۰۳	۲۷	۰/۳۰	۳۷
۳/۴۳	۱۵	۱۰/۰۲	۳۰	۰/۰۲	۲۶	۳/۰۱	۵۲
۵/۸۰	۵۰	۱/۶۷	۳۵	۰/۰۵	۱۶		

جدول (۲): داده‌های رواناب و بارندگی نقطه‌ای حوضه بوشیگان از ۱۳۸۴/۱۰/۱۹ تا ۱۳۹۱/۱۱/۱۳ (بر حسب میلی‌متر)

رواناب	باران	رواناب	باران	رواناب	باران	رواناب	باران
۰/۷۹	۳۲	۰/۳۱	۲۴	۰/۰۸	۳	۰/۷۳	۳۴
۰/۳۷	۳۸	۰/۲۶	۴	۰/۰۶	۱۹	۱/۵۵	۳۷
۰/۰۴	۲۳	۰/۱۸	۱۴	۰/۲۵	۵۳	۰/۱۹	۱۸
۰/۵۶	۴۰	۰/۱۳	۳۱	۰/۱۷	۲۲	۰/۱۱	۲۰
۰/۱۳	۴۴	۰/۳۸	۲۷	۰/۰۷	۴	۰/۰۵	۱۴
۰/۳۸	۳۳	۰/۱۹	۲۳	۲/۸۹	۷۷	۰/۰۹	۴
۰/۴۶	۳۳	۲/۱۶	۳۱	۰/۲۸	۲۷	۰/۰۹	۷
۰/۲۳	۵۹	۰/۳۸	۱۹	۰/۰۸	۱۰		
۱/۱۹	۳۰	۰/۶۴	۳۴	۰/۰۷	۱۷		

در این تحقیق برای برآورد رواناب از روش شماره منحنی هفت حالت مختلف در نظر گرفته شدند که در ادامه شرح داده شده‌اند.

حالت اول: در این حالت مقدار عددی CN با توجه به اطلاعات موجود در حوضه (نقشه‌های خاک و پوشش گیاهی) برآورد گردید و به کمک روابط زیر مقدار رواناب تخمین زده شد (فولادمنند، ۱۳۹۹):

جدول (۳): مقدار عددی CN شرایط رطوبتی متوسط در کاربری‌های اراضی مختلف در حوضه باغان

کاربری اراضی	مساحت (کیلومتر مربع)	میانگین CN
پوشش جنگلی	۳۴۱/۳۲	۶۳/۶۵
مرتع	۵۱۲/۳۳	۷۳/۸۹
اراضی آبی	۵۶/۳۶	۶۳/۰۰
اراضی دیم	۷/۳۲	۶۵/۰۰
اراضی لخت و بایر	۳۰/۶۴	۸۷/۰۰
مناطق مسکونی	۸/۵۵	۹۲/۰۰
مجموع	۹۵۶/۵۲	
میانگین وزنی		۷۰/۱۱

جدول (۴): مقدار عددی CN شرایط رطوبتی متوسط در کاربری های اراضی مختلف در حوضه بوشیگان

کاربری اراضی	مساحت (کیلومترمربع)	میانگین CN
رخنمون سنگی	۱۹۲/۵۲	۹۶/۶۸
اراضی دیم	۱۹/۲۸	۷۵/۴۰
اراضی آبی	۲۰۲/۵۲	۷۴/۵۱
جنگل های انبوه	۶۹/۶۲	۶۹/۲۲
جنگل های تنگ	۶۸/۶۸	۷۹/۹۹
جنگل های نیمه انبوه	۷۰۳/۸۹	۷۷/۱۶
مراعات متوسط	۲۳/۴۸	۶۳/۳۸
مراعات فقیر	۴۷/۷۶	۷۳/۷۵
بستر رودخانه	۶/۰۸	۱۰۰/۰۰
مناطق مسکونی	۱۳/۴۷	۸۵/۰۰
مجموع	۱۳۴۷/۳۰	
میانگین وزنی		۷۹/۰۸

$$R = \frac{(P - 0.2S)^2}{P + 0.8S} \quad (۱)$$

$$S = \left(\frac{1000}{CN} - 10 \right) \times 25.4 \quad (۲)$$

در رابطه های فوق P، R و S به ترتیب مقدار باران، رواناب و ضریب نگهداشت سطحی آب برحسب میلی متر می باشند. مقدار ۰/۲ نیز ضریب شاخص نگهداشت سطحی آب مدل است که چنانچه اشاره شد برای بعضی از مناطق ایران واسنجی شده است. در حالت اول ذکر شده تنها از ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان استفاده شد (جهت یکسانی مقایسه با هفت حالت دیگر) و برای هر واقعه از شرایط رطوبتی مختص همان واقعه (خشک، متوسط و یا مرطوب) استفاده شد. برای این منظور جهت تبدیل CN شرایط رطوبتی متوسط (CN II) به شرایط رطوبتی خشک (CN I) و مرطوب (CN III) از روابط زیر استفاده شد (فولادمند، ۱۳۹۹):

$$CN I = \frac{4.2 CN II}{10 - 0.058 CN II} \quad (۳)$$

$$CN III = \frac{23 CN II}{10 + 0.13 CN II} \quad (۴)$$

بنابراین مقدار رواناب ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان محاسبه شد و با مقادیر اندازه گیری شده مورد مقایسه قرار گرفت. در ادامه رواناب به دست آمده در این حالت با علامت اختصاری R_1 نشان داده شده است.

حالت دوم: در این حالت ضریب $0/2$ رابطه (۱) با استفاده از ۴۸ واقعه ابتدایی حوضه باغان و ۲۶ واقعه ابتدایی حوضه بوشیگان اصلاح شد و برای کلیه وقایع شرایط رطوبتی متوسط منظور شد. برای این منظور رابطه (۱) به صورت زیر تغییر یافت:

$$R = \frac{(P - aS)^2}{P + (1 - a)S} \quad (۵)$$

جهت به دست آوردن مقدار اصلاح شده ضریب a از تکنیک حداقل کردن اختلاف بین مقادیر اندازه گیری شده و تخمین زده شده از منوی Solver نرم افزار Excel استفاده شد. سپس با استفاده از ضریب اصلاح شده a مقدار رواناب ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان محاسبه شد و با مقادیر رواناب واقعی مورد مقایسه قرار گرفت. در ادامه رواناب به دست آمده در این حالت با علامت اختصاری R_2 نشان داده شده است.

حالت سوم: در این حالت نیز ضریب $0/2$ رابطه (۱) با استفاده از ۴۸ واقعه ابتدایی حوضه باغان و ۲۶ واقعه ابتدایی حوضه بوشیگان اصلاح گردید، اما برای هر واقعه از شرایط رطوبتی مربوطه (خشک، متوسط و یا مرطوب) استفاده شد و مطابق توضیحات ذکر شده حالت دوم مقدار ضریب a تعیین گردید و پس از آن مقدار رواناب ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان تخمین زده شد و با مقادیر رواناب واقعی مورد مقایسه قرار گرفت. در ادامه رواناب به دست آمده در این حالت با علامت اختصاری R_3 نشان داده شده است.

حالت چهارم: در این حالت با توجه به مقادیر بارش و رواناب اندازه گیری شده مطابق رابطه های زیر مقدار عددی CN هر واقعه محاسبه شد (فولادمنند، ۱۳۹۹):

$$S = 5 \left[P + 2R - \sqrt{4R^2 + 5PR} \right] \quad (۶)$$

$$CN = \frac{1000}{\frac{S}{25.4} + 10} \quad (۷)$$

در ادامه مقدار میانگین CN کلیه وقایع (۴۸ واقعه ابتدایی حوضه باغان و ۲۶ واقعه ابتدایی حوضه بوشیگان) به عنوان میانگین عددی CN کل هر حوضه در نظر گرفته شد. سپس با توجه به میانگین CN به دست آمده و با استفاده از رابطه های (۱) و (۲) مقدار رواناب ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان محاسبه شد و با مقادیر رواناب واقعی مورد مقایسه قرار گرفت. در ادامه رواناب به دست آمده در این حالت با علامت اختصاری R_4 نشان داده شده است.

حالت های پنجم تا هفتم: در این حالت ها با استفاده از ۴۸ واقعه ابتدایی حوضه باغان و ۲۶ واقعه ابتدایی حوضه بوشیگان پس از تعیین مقدار CN هر واقعه مطابق رابطه های (۶) و (۷)، بین مقادیر بارندگی و CN محاسبه شده همان واقعه رابطه های زیر برقرار گردید (ملکیان و همکاران، ۱۳۸۳):

$$CN_p = b + cP \quad (۸)$$

$$CN_p = mP^n \quad (۹)$$

$$CN_p = CN_\infty + (100 - CN_\infty) \exp(-k_1 P) \quad (۱۰)$$

رابطه های (۸) تا (۱۰) به ترتیب روش های خطی، توانی و استاندارد نامیده می شوند که هر روش دارای ضرایبی مشخص است. ضرایب روش های اول و دوم به کمک رگرسیون خطی و توانی به دست آمده و ضریب مربوط به روش استاندارد از تکنیک حداقل کردن اختلاف به کمک منوی Solver نرم افزار Excel قابل تعیین است. سپس با توجه به ضرایب به دست آمده رابطه های (۸) تا (۱۰) و با استفاده از رابطه های (۱) و (۲) مقدار رواناب ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان بر مبنای مقدار بارندگی هر واقعه از روش های خطی، توانی و استاندارد محاسبه گردید و با مقادیر رواناب واقعی مورد مقایسه قرار گرفت. در ادامه رواناب به دست آمده در حالت های خطی، توانی و استاندارد به ترتیب با علامت های اختصاری R_5 تا R_7 نشان داده شده اند.

برای مقایسه رواناب تخمین زده از حالت های ذکر شده با مقادیر واقعی رواناب ۱۵ واقعه انتهایی حوضه باغان و ۸ واقعه انتهایی حوضه بوشیگان از میانگین خطای مطلق (MAE)، ضریب جرم مانده (CRM) و ریشه میانگین مربع خطا (RMSE) مطابق رابطه های زیر استفاده شد (فولادمند، ۱۳۹۹):

$$MAE = \frac{\sum |x_i - y_i|}{n} \quad (11)$$

$$CRM = \frac{\sum (x_i - y_i)}{\sum x_i} \quad (12)$$

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum (x_i - y_i)^2}{n}} \quad (13)$$

در رابطه های فوق x_i مقادیر اندازه گیری شده رواناب، y_i مقادیر تخمین زده شده رواناب از حالت های مختلف هفت گانه و n تعداد داده ها در مرحله ارزیابی (برابر ۱۵ در حوضه باغان و ۸ در حوضه بوشیگان) می باشد. هرچه مقدار MAE و RMSE کمتر باشد مناسب تر است. همچنین حداکثر مقدار CRM برابر یک است و چنانچه مقدار آن مثبت شود یعنی مقادیر اندازه گیری شده بیشتر از مقادیر تخمین زده شده بوده و به عبارتی مدل کم تخمین زده است و برعکس. بنابراین در مجموع هرچه مقدار CRM به صفر نزدیک تر باشد مناسب تر است.

نتایج و بحث

در جدول (۵) نتایج به دست آمده مرحله واسنجی حالت های مختلف در دو حوضه آورده شده است. چنانچه دیده می شود ضریب a در حوضه باغان با در نظر گرفتن شرایط رطوبتی متوسط و شرایط رطوبتی مربوطه به ترتیب برابر ۰/۲۹ و ۰/۰۹ و در حوضه بوشیگان با در نظر گرفتن شرایط رطوبتی متوسط و شرایط رطوبتی مربوطه به ترتیب برابر ۰/۵۰ و ۰/۶۵ شده است. در جدول (۶) نیز مقادیر MAE، CRM و RMSE مرحله ارزیابی نتایج در دو حوضه باغان و بوشیگان آورده شده است. نتایج این جدول برای حوضه باغان نشان می دهد که با توجه به مقدار MAE به ترتیب حالت های R_5 ، R_7 و R_6 ، با توجه به مقدار CRM به ترتیب حالت های R_6 ، R_7 ، R_3 و R_5 و با توجه به مقدار RMSE به ترتیب حالت های R_5 ، R_7 و R_6 مناسب می باشند. بنابراین در مجموع می توان نتیجه گرفت که حالت های R_5 و R_7 مناسب ترین حالت های تخمین رواناب در حوضه باغان می باشند. همچنین نتایج جدول فوق برای حوضه بوشیگان نیز نشان می دهد که با توجه به مقادیر MAE، CRM و

RMSE به ترتیب حالت‌های به ترتیب حالت‌های R_5 ، R_6 و R_7 مناسب‌ترین حالت‌های تخمین رواناب می‌باشند. بنابراین نتایج استخراج‌شده از دو حوضه مورد مطالعه نشان می‌دهد که حالت‌های خطی، توانی و استاندارد که همگی روش‌های وابسته CN به مقدار باران هستند مناسب‌تر از سایر روش‌ها می‌باشند و در یک نتیجه‌گیری کلی می‌توان برای هر دو حوضه روش خطی را توصیه نمود. استفاده از روش‌های تعیین CN که وابسته به داده‌های باران باشند توسط سایر محققین نیز توصیه شده است (ملکیان و همکاران، ۱۳۸۳؛ نساجی زواره و مهدوی، ۱۳۸۴).

جدول (۵): نتایج به دست آمده در دو حوضه

حالت	حوضه باغان	حوضه بوشیگان
CN رطوبتی متوسط	۷۰/۱۱	۷۹/۰۸
CN رطوبتی خشک	۴۹/۶۳	۶۱/۳۵
CN رطوبتی مرطوب	۸۴/۳۶	۸۹/۶۸
ضریب a حالت R_2	۰/۲۹	۰/۵۰
ضریب a حالت R_3	۰/۰۹	۰/۶۵
میانگین CN مشاهداتی	۷۴/۵۷	۷۱/۵۸
ضریب b رابطه خطی	۸۶/۷۳	۹۱/۸۵
ضریب c رابطه خطی	-۰/۳۴	-۰/۷۰
ضریب m رابطه توانی	۱۴۲/۱۲	۱۳۰/۷۰
ضریب n رابطه توانی	-۰/۲۰	-۰/۱۹
ضریب CN_{∞} رابطه استاندارد	۵۳/۳۱	۳۶/۸۲
ضریب k_1 رابطه استاندارد	۰/۰۳	۰/۰۲

جدول (۶): نتایج ارزیابی حالت‌های مختلف تخمین رواناب

حوضه	معیار آماری	R_1	R_2	R_3	R_4	R_5	R_6	R_7
باغان	MAE	۴/۰۹	۴/۱۴	۳/۱۲	۵/۶۴	۱/۸۹	۲/۶۱	۲/۵۶
	CRM	-۰/۳۵	-۰/۵۳	۰/۱۱	-۱/۱۸	۰/۱۲	-۰/۰۴	-۰/۰۸
	RMSE	۵/۱۴	۹/۵۸	۶/۲۲	۱۳/۶۷	۲/۸۳	۵/۰۹	۴/۹۹
بوشیگان	MAE	۳/۶۱	۲/۹۰	۳/۲۴	۰/۳۱	۰/۲۱	۰/۱۷	۰/۲۵
	CRM	-۹/۷۶	۸/۰۵	۹/۰۱	۰/۸۵	۰/۵۸	۰/۴۶	۰/۶۸
	RMSE	۵/۹۵	۳/۹۶	۸/۴۶	۰/۴۸	۰/۲۹	۰/۲۸	۰/۴۱

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق برای دو حوضه مورد مطالعه نشان داد که روش ساده خطی برای تعیین مقدار CN و سپس تخمین رواناب مناسب‌تر از سایر حالت‌ها است. همچنین نتایج نشان داد که استفاده از روش متداول تعیین مقدار شماره منحنی بر مبنای اطلاعات نفوذپذیری خاک و پوشش زمین برای تخمین رواناب کارایی مناسبی ندارد، این در حالی است که در اکثر پروژه‌ها برای تخمین رواناب از این حالت استفاده می‌شود. لذا ضروری است تا برای استفاده از حالت ساده فوق دقت بیشتری در برآورد مقدار عددی CN از روی اطلاعات خاک و پوشش گیاهی صورت گیرد. همچنین روش‌های اصلاح ضریب a رابطه (۵) بر مبنای شرایط رطوبتی متوسط و متناسب با هر واقعه دقت خوبی برای تخمین رواناب در دو حوضه مورد مطالعه نداشتند.

منابع

۱. صادقی، س. ح.، ر.، م. مهدوی و س. ل. رضوی (۱۳۸۷). واسنجی ضریب شاخص حداکثر ذخیره و شماره منحنی مدل SCS در حوضه های آبخیز امامه، کسلیان، درجزین و خانمیرزا. علوم و مهندسی آبخیزداری ایران. ۴: ۱۲-۲۴.
۲. علیزاده، ا. (۱۳۹۳). اصول هیدرولوژی کاربردی. انتشارات دانشگاه امام رضا (ع). چاپ سی و نهم. ۹۴۲ صفحه.
۳. فولادمند، ح. ر. (۱۳۹۹). اصول کاربردی آب و خاک. انتشارات جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان. چاپ اول، صفحه ۴۸۲.
۴. محمدی مطلق، ر.، ن. جلال کمال و ا. جلال کمالی (۱۳۹۳). ارزیابی رابطه SCS در تعیین تلفات اولیه باران در حوضه های آبریز. علوم آب و خاک. ۶۷: ۱۰۹-۱۲۱.
۵. مصطفی زاده، ر.، ش. میرزایی و پ. ندیری (۱۳۹۶). تعیین شماره منحنی از رویدادهای بارش و رواناب و تغییرات آن با مؤلفه های بارش در یک حوضه آبخیز جنگلی. علوم آب و خاک. ۲۱(۴): ۱۵-۲۸.
۶. معتمد نیا، م. و س. م. سلیمان پور (۱۳۹۹). تغییرات ماهانه، فصلی و سالانه شماره منحنی و رواناب در حوزه آبخیز بار-اریه نیشابور. ترویج و توسعه آبخیزداری. ۳۰: ۱-۹.
۷. ملکیان، آ.، م. محسنی ساروی و م. مهدوی (۱۳۸۳). بررسی کارایی روش شماره منحنی در برآورد عمق رواناب. منابع طبیعی ایران. ۵۷(۴): ۶۲۱-۶۳۳.
۸. ملکی نژاد، ح. و م. ر. کوثری (۱۳۸۷). تجزیه و تحلیل حساسیت و بررسی نسبی اهمیت عوامل مؤثر بر دبی اوج در روش شماره منحنی. علوم و مهندسی آبخیزداری ایران. ۵: ۳۱-۴۰.
۹. نساجی زواره، م. و م. مهدوی (۱۳۸۴). برآورد دبی حداکثر سیل با استفاده از روش های مختلف شماره منحنی (مطالعه موردی در البرز مرکزی). منابع طبیعی ایران. ۵۸(۲): ۳۱۵-۳۲۴.
10. Banasik K., Krajewski A., Sikorska A. and Hejduk L. (2014). Curve number estimation for a small urban catchment from recorded rainfall-runoff events. J. Environ. Prot. 40(3): 75-86
11. Chatterjee C., Jha R., Lohani A.K., Kumar R. and Singh R. (2002). Estimation of SCS curve number for a basin using rainfall-runoff data. J. Hydraul. Eng. 8(1): 40-49.
12. Kowalik T. and Walega A. (2015). Estimation of CN parameter for small agricultural watersheds using asymptotic functions. Water. 7:939-955
13. Soulis K. X. and Valiantzas J. D. (2012). SCS-CN parameter determination using rainfall-runoff data in heterogeneous watershed-the two-CN system approach. Hydrol. Earth. Syst. Sci. 16: 1001-1015
14. Xiao B., Wang Q. H., Fan J., Han F. P. and Dai Q. H. (2011). Application of the SCS-CN model to runoff estimation in a small watershed with high spatial heterogeneity. Pedosphere. 21(6): 738-749.

Comparison of some conditions for runoff estimation based on the curve number method

Hamid Reza Fooladmand^{1*}, Seyyed Ali Shahamirian², Fatemeh Kiani³

1. Associated Professor of Irrigation and Drainage, Marvdasht Branch, Islamic Azad University, Marvdasht, Iran
2. M. Sc. of Irrigation and Drainage, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran
3. M. Sc. of Civil Water Engineering, Marvdasht Branch, Islamic Azad University, Marvdasht, Iran

Received: 2017/11

Accepted: 2021/07

Abstract

The curve number (CN) method is one of the most common methods for estimating runoff in watersheds. The CN value depends on the soil infiltration, vegetation cover, and antecedent soil moisture content. According to the antecedent soil moisture content, three types of CN can be used: CN for dry soil moisture condition, CN for medium soil moisture condition, and CN for wet soil moisture condition. However, the determination of CN from the vegetation cover and soil infiltration needs high accuracy. In this study, 63 measured rainfall-runoff events in the Baghan watershed and 34 measured rainfall-runoff events in the Booshigan watershed were used for estimating runoff with seven conditions: 1) Calculating the CN value based on soil information and vegetation cover in different parts of the watershed. 2) Calibrating the surface storage coefficient of the runoff estimation equation by considering the medium condition for all events. 3) Calibrating the surface storage coefficient of the runoff estimation equation by considering the real soil moisture condition (dry or medium or wet) of each event. 4) Considering the average of observed CN in all measured rainfall-runoff events. 5 to 7) Calculating the relationship between the observed CN and measured rainfall as linear, power, and standard equation. For mentioned conditions, 48 measured rainfall-runoff events in the Baghan watershed and 26 measured rainfall-runoff events in the Booshigan watershed were used for calibrating the results, and the remained measured data in each watershed were used to evaluate the results. The results in two watersheds demonstrated that the linear, power, and standard conditions were better for runoff estimation. In the three mentioned conditions, the CN value depends on the measured rainfall data instead of using the soil infiltration information and vegetation cover of the watershed. Also, the results showed that it is not suitable to use the common method for determining the CN value (based on soil infiltration and vegetation cover of the watershed), and then estimating the runoff amount.

Keywords: Rainfall, Runoff, Curve number, Initial storage coefficient.

^{1*} Corresponding author Email: hrfoolad@yahoo.com